

കമാലിസ്റ്റ് സ്വപ്നവുമായി മുശർറഫ്

തലസ്ഥാനമായ ഇസ്ലാമാബാദിലെ രണ്ടാമത്തെ വലിയ പള്ളിയായ ലാൽ മസ്ജിദിൽ പ്രസിഡന്റ് പർവേസ് മുശർറഫ് നടത്തിയ സൈനിക ഓപ്പറേഷൻ പാകിസ്താൻ മീഡിയയും തുടർന്ന് ലോക മാധ്യമങ്ങളും ധരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ ഒരുപറ്റം സായുധ മത യാഥാസ്ഥിതിക തീവ്രവാദികളുടെ ഒളി സങ്കേതം തകർക്കാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വേണ്ടിവന്ന നടപടിയല്ല; സൈനികമേധാവി കൂടിയായ പ്രസിഡന്റ് മുശർറഫ് ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് തീവ്രവാദ ഉന്മൂലനയന്ത്രത്തിലുമല്ല സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ലോക വ്യാപാര സമുച്ചയത്തിനും പെന്റഗണിനും നേരെ നടന്ന ഭീകരാക്രമണത്തെത്തുടർന്ന് ആഗോള പോലീസായ അമേരിക്ക ലോകവ്യാപകമായി ഇസ്ലാമിനും ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും എതിരെ സർവശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്ന ഉന്മൂലന പരിപാടിയുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത യാദൃച്ഛികസംഭവവുമല്ല ലാൽ മസ്ജിദിലെ 'ഓപ്പറേഷൻ സൈലൻസ്'. പിന്നെയോ? നിശ്ചയമായും അമേരിക്കയുടെ അറിവോടെയും സി.ഐ.എയുടെ പൂർണ്ണ സഹകരണത്തോടെയും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ മാനസപുത്രനും വിനീതവിയേയനുമായ പർവേസ് മുശർറഫ് എന്ന സൈനിക സ്വേച്ഛാധിപതി സ്വരാജ്യത്തെ കമാലിസ്റ്റ് വൽകരിക്കാനും ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ നേടിയെടുത്ത ലോകത്തേറ്റവും ശക്തമായ മുസ്ലിം രാജ്യത്ത് ഇസ്ലാമിനെ അന്യവൽകരിക്കാനും ആരംഭിച്ച ആസൂത്രിത അജണ്ടയിലെ ഇനം മാത്രമാണ് ലാൽ മസ്ജിദ് സമുച്ചയത്തിന്റെ നേരെ നടന്ന ആക്രമണം. ഇത് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നെയാണ് ജോർജ് ഡബ്ലിയു. ബുഷ് മുതൽ പാകിസ്താനിലെയും ഇന്ത്യയിലെയും 'മതേതര' മീഡിയ വരെ വിശുദ്ധ ആരാധനാലയത്തിലെ നിഷ്ഠൂര നരഹത്യയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതും വെള്ളപ്പുഴുന്നതും.

പിറവിയുടെ പ്രത്യേക പശ്ചാത്തലം ഇന്നും വേട്ടയാടുന്ന രാജ്യമാണ് പാകിസ്താൻ. സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ മതേതര ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രമാവാൻ എല്ലാ സാധ്യതകളും തെളിഞ്ഞ ചരിത്രസന്ധിയിൽ മുസ്ലിം സാമുദായിക രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഭൂമികയിൽ ഇസ്ലാം അപകട

ത്തിൽ എന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കിത്തന്നെയാണ് പാകിസ്താൻ നിലവിൽവന്നത്. പക്ഷേ 1947 ആഗസ്റ്റ് 14-ന് ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെ മുസ്ലിം ജന്മഭൂമി യാഥാർഥ്യമായതു മുതൽ ആരംഭിച്ച ശ്രമം നവജാത രാഷ്ട്രത്തെ അമേരിക്കൻ അനുകൂല മതേതര രാഷ്ട്രമാക്കി മാറ്റാനായിരുന്നു. രാഷ്ട്രപിതാവ് മുഹമ്മദലി ജിന്നയുടെ കാലശേഷം രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിപദത്തിലിരുന്നവരിൽ ഒരുവേള ചൗധരി മുഹമ്മദലിയും ഖാജാ നാസിമുദ്ദീനും മാത്രമാണ് ഇസ്ലാമിനോട് നീതിപൂലർത്തുന്ന ഒരു ഭരണഘടനയ്ക്കു വേണ്ടി ശ്രമിച്ചത്. ആ ശ്രമത്തെയാവട്ടെ ജനറൽ അയ്യൂബ് ഖാൻ മുതൽക്കുള്ള പട്ടാള ഭരണാധികാരികൾ അട്ടിമറിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടക്കം തൊട്ടേ പാകിസ്താനെ ആശ്രിത രാജ്യമായി കണ്ട അമേരിക്കയുടെ ഒത്താശ എന്നും ഈ അട്ടിമറികൾക്ക് കൂട്ടായിരുന്നു. 1970-ൽ പാകിസ്താനിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ജനാധിപത്യോത്ഥാനത്തിൽ നടന്ന പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കേവല ഭൂരിപക്ഷം നേടിയ അവർമ്മി ലീഗ് സുപ്രീമോ ശൈഖ് മുജീബുർറഹ്മാനാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തെ അട്ടിമറിച്ച പി.പി.പി മേധാവി സുൽഫിക്കർ അലി ഭട്ടോ ആകട്ടെ ഒരിക്കലും അമേരിക്കയോടുള്ള ദാസ്യത്തെ എതിർത്തവരോ ഇസ്ലാമിക ജനാധിപത്യ സാമൂഹികക്രമത്തെ പൊറുപ്പിച്ചവരോ ആയിരുന്നില്ല. അതേസമയം പാകിസ്താനിലെ ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനവും മതപണ്ഡിത സംഘടനകളും എക്കാലത്തും രാജ്യത്തിന്റെ ഇസ്ലാമികവൽകരണത്തിനു വേണ്ടിയാണ് നിലകൊണ്ടത്. ദയുബന്ദി, സലഫി, ബറേൽവി എന്നീ മതമുഖ്യധാരാ കൂട്ടായ്മകളും സയ്യിദ് അബ്ദുൽ അഅ്ലാ മൗദൂദി നേതൃത്വം നൽകിയ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയും മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലും ഭിന്ന വീക്ഷണങ്ങൾ പുലർത്തിയതോടൊപ്പംതന്നെ പാകിസ്താനു വേണ്ടത് ഇസ്ലാമിക ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രീയ ക്രമമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. 1951-ൽ കറാച്ചിയിൽ വിഖ്യാത പണ്ഡിതൻ സയ്യിദ് സുലൈമാൻ നദ്വിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സർവകക്ഷി ഉലമാസമ്മേളനം രാജ്യത്തിന് ഇസ്ലാമിക ഭരണഘടന നിർമ്മിക്കാനാവശ്യമായ ചട്ടക്കൂട്

ഏകകണ്ഠമായി അംഗീകരിച്ചതോടെ വെട്ടിലായ ഭരണാധികാരികൾ നിഗൂഢമായി ആസൂത്രണം ചെയ്തതായിരുന്നു പഞ്ചാബിലെ ഖാദിയാനീവിരുദ്ധ പ്രക്ഷോഭവും അതേ തുടർന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട പട്ടാള നിയമവും. പ്രക്ഷോഭത്തെ കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ നിയുക്തനായ തീവ്രമതേതരവാദിയായ ജസ്റ്റിസ് മുഹമ്മദ് മുനീർ തന്നെ ഏൽപ്പിച്ച ദൗത്യത്തേക്കാൾ മുന്തിയ പരിഗണന നൽകിയത് പാകിസ്താൻ എന്തുകൊണ്ട് ഒരു ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രമായിത്തീർന്നുകൂടാ എന്ന് സ്ഥാപിക്കാനാണ്. 'ഖാദിയാനി പ്രശ്നം' എന്ന ലഘുലേഖ എഴുതിയതിന്റെ പേരിൽ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ ഇസ്ലാമിക പരിഷ്കർത്താവ് സയ്യിദ് അബ്ദുൽ അഅ്ലാ മൗദൂദിയെ പട്ടാളക്കോടതി വിചാരണാ പ്രഹസനത്തിനു ശേഷം വധശിക്ഷക്ക് വിധിച്ചതും യാദൃച്ഛികമായിരുന്നില്ല. മൗദൂദിയെ വകവരുത്തിയാൽ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകിയ പ്രസ്ഥാനം കഥാവശേഷമാവുമെന്നും അതോടെ ഇസ്ലാമിക ഭരണഘടനക്ക് വേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി കെട്ടടങ്ങുമെന്നും അമേരിക്കൻ പാവകളായ പാക് ഭരണാധികാരികൾ കണക്കുകൂട്ടി. പക്ഷേ, അതിശക്തമായ ജനകീയ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ഫലമായി മൗദൂദിയുടെ വധശിക്ഷ റദ്ദാക്കേണ്ടിവന്ന സിവിലിയൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ബലഹീനത തിരുത്താനാണ് 1958-ൽ ജനറൽ അയ്യൂബ് ഖാൻ പട്ടാള അട്ടിമറിയിലൂടെ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തത്. അയാളുടെ ഏകാധിപത്യത്തിനും പക്ഷേ ഇസ്ലാമികശക്തികളെ ഒരുക്കാനായില്ല. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയിൽ ആശങ്കാകുലനായ അയ്യൂബ് 1964-ൽ സംഘടനയെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടാണ് പകപോക്കലിന് മിനക്കെട്ടത്. പക്ഷേ, പാക് സുപ്രീം കോടതി നിരോധം റദ്ദാക്കിയതോടെ സൈനിക ഭരണകൂടം അങ്കലാപ്പിലായി. തുടർന്നങ്ങോട്ട് ജനാധിപത്യ പുനഃസ്ഥാപനത്തിനായി സർവ കക്ഷികളെയും കൂട്ടുപിടിച്ചായി ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ യത്നം. അതാകട്ടെ 1964-ൽ വിജയം കാണുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത അയ്യൂബിന്റെ പിൻഗാമി ജനറൽ യഹ്യാ ഖാൻ 1970-ൽ പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഉത്തരവിട്ടതോടെ ജനാധിപത്യ

പുനഃസ്ഥാപനത്തിന് വഴിതെളിഞ്ഞു. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രവും നിഷ്പക്ഷവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഇസ്ലാമികശക്തികളെ അധികാരത്തിലേറ്റുമെന്ന് ഭയന്ന വിദേശ ഉപജാപകർ ഒരേയവസരത്തിൽ കിഴക്കൻ പാകിസ്താനിൽ ശൈഖ് മുജീബുർറഹ്മാന്റെ ബംഗ്ലാ ദേശീയതാ വാദത്തിനും പശ്ചിമ പാകിസ്താനിൽ ഭൂട്ടോയുടെ പഞ്ചാബ്-സിന്ധ് മേധാവിത്വ രാഷ്ട്രീയത്തിനും പിന്തുണയും പ്രോത്സാഹനവും നൽകി. രണ്ടിലാർ ജയിച്ചാലും പാകിസ്താനെ ഇസ്ലാം മുക്തമാക്കാം എന്നായിരുന്നു കണക്കുകൂട്ടൽ. പ്രാദേശികവാദങ്ങളുടെ ഭ്രാന്തമായ ഏറ്റുമുട്ടൽ തൽക്കാലത്തേക്ക് ഇസ്ലാമികശക്തികൾക്ക് തിരിച്ചടയാവുകയും ചെയ്തു. 1971-ലെ ഇന്ത്യാ പാക് യുദ്ധത്തോടെ ബംഗ്ലാദേശിന്റെ പിറവിയും അവശിഷ്ട പാകിസ്താനിൽ ഭൂട്ടോയുടെ അധികാരബന്ധിയും ഈ തിരക്കുമയുടെ പരിസമാപ്തി ആയിരുന്നു. പക്ഷേ കീഴടങ്ങാൻ ഇസ്ലാമികസമൂഹം തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ശക്തമായ സമ്മർദ്ദത്തിനൊടുവിൽ തീർത്തും മതേതരനും പാശ്ചാത്യ സംസ്കൃതിയുടെ ദാസനുമായിരുന്ന ഭൂട്ടോക്ക് രാജ്യത്തെ ഒരു ഇസ്ലാമിക് റിപ്പബ്ലിക്കായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഭരണഘടന ദേശീയ അസംബ്ലിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കേണ്ടിവന്നു. പാകിസ്താന്റെ ഇസ്ലാമികവൽക്കരണത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും ബദ്ധശത്രുക്കളായ ഖാദിയാനികളെ അമുസ്ലിം ന്യൂനപക്ഷമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത് ഈ ഭരണഘടനയിലാണ്. സുപ്രധാനമായ ഈ ഭരണഘടനാ വകുപ്പ് ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ സന്തതിയായ അഹ്മദിയ്യ പ്രസ്ഥാനത്തിനേൽപിച്ച ആഘാതത്തിൽനിന്ന് ഇന്നും അത് മോചിതമായിട്ടില്ല. സയ്യിദ് മുഹമ്മദിയ്യയും ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയ്യയും കാലാകാലങ്ങളിൽ ശപിച്ച് നിർവൃതിയടയുകയാണ് വ്യാജ പ്രവാചകന്റെ അനുയായികൾ.

അതേസമയം കടുത്ത ജനകീയ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങി ഒരു ഇസ്ലാമിക ഭരണഘടന ചുട്ടെടുത്ത തല്ലാതെ, പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉൽപന്നവും നാടുവാഴി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കണ്ണിയുമായ ഭൂട്ടോ രാജ്യത്ത് ഇസ്ലാമിക സാമൂഹികനീതി നടപ്പാക്കാനോ ധർമ്മ കമുല്യങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പരിഗണന നൽകാൻ പോലുമോ ഒരു ശ്രമവും നടത്തുകയുണ്ടായില്ല. ജനകീയ പ്രക്ഷോഭത്തിൽ അടിതെറ്റിയ ഭൂട്ടോയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി 1977-ൽ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്ത സൈനിക മേധാവി സിയാളുൽ ഹഖാണ് തുടക്കത്തിൽ ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്ത് നടപ്പാക്കാൻ ചില നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചത്. ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയട

ക്കുമുള്ള ഇസ്ലാമിക കുട്ടായ്മകളുടെ പിന്തുണയും ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിരുന്നു. ഏറെത്താമസിയാതെ നാട്ടിലെ ജന്മി മുതലാളി-തീവ്ര മതേതര-പട്ടാള കുട്ടുകെട്ടിന്റെ ഉപജാപങ്ങൾ സിയാളുൽ ഹഖിനെയും പിടിയിലൊതുക്കാൻ പാടുപെടുന്നതാണ് പിന്നീട് കണ്ടത്. വൈദേശികശക്തികളുടെ നിർലോഭമായ സഹായവും ഉപജാപക ലോബിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു. ദുരുഹ സാഹചര്യത്തിൽ സിയാളുൽ ഹഖ് വിമാനാപകടത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതോടെ സംഭവിച്ച ഭരണമാറ്റങ്ങൾ ഭൂട്ടോയുടെ പുത്രി ബേനസീറിനും പഞ്ചാബിലെ പ്രമാണി നവാസ് ശരീഫിനും അനുകൂലമായി ഭവിച്ചു. രണ്ടുപേരും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബദ്ധവൈരികളായിരിക്കെ അമേരിക്കൻ അനുകൂല വിദേശ നയത്തിലോ ആഭ്യന്തരരംഗത്ത് ഫ്യൂഡൽ ശക്തികളുടെ സാധ്യനമുറപ്പിക്കുന്നതിലോ ഭിന്നത ഉണ്ടായില്ല. അഴിമതിയും അധർമ്മകൃത്യവും പഞ്ചാബി, സിന്ധി, പാറാൻ, ബലൂച്, മുഹാജിർ വംശീയതകളുടെ പോർവിളികളും മതവിഭാഗീയതകളും പട്ടാളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളും പാകിസ്താനെ നിരന്തരം വേട്ടയാടി.

കാർഗിൽ യുദ്ധത്തെത്തുടർന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി നവാസ് ശരീഫും പട്ടാള മേധാവി ജനറൽ പർവേസ് മുശർഫും തമ്മിൽ മുർച്ഛിച്ച പിണക്കം ഒരിക്കൽകൂടി പാകിസ്താനെ മിലിട്ടറി ബുട്ടുകളുടെ കീഴിലെത്തിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് സാമ്രാജ്യത്വ ഉപജാപമാണെന്ന് അനന്തര സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. കമാൽ അത്താതുർക്കിന്റെ പാത പിന്തുടർന്ന് പാകിസ്താനെ സമ്പൂർണ്ണ മതേതരവൽക്കരിക്കാൻ താൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനാണെന്ന് തുറന്നു പറഞ്ഞ പർവേസ് മുശർഫ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പ്രസിഡന്റ് പദവിയും പട്ടാള മേധാവിത്വവും ഒരേസമയം കൈവശം വെച്ചുപോരുന്നതുതന്നെ ബലം പ്രയോഗിച്ചും തന്റെ ഇംഗിതം നടപ്പാക്കാനാണ്. സ്വതന്ത്രമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് തന്റെ അധികാരത്തിന്റെ അന്ത്യംകുറിക്കുമെന്ന് നന്നായറിയാവുന്ന മുശർഫ് ജനപിന്തുണയുള്ള രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളായ ബേനസീർ ഭൂട്ടോയെയും നവാസ് ശരീഫിനെയും നാടുകടത്തിയ ശേഷം നടത്തിയ ഇലക്ഷന്റെ പോലും ഫലങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വിയർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർഥ പ്രതിയോഗികളായ മുത്തഹിദ് മജ്ലിസെ അമൽ (എം.എം.എ) ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിപക്ഷകക്ഷിയായി ഉയർന്നതാണ് തലവേദനയായത്. ബ്രാക്കറ്റിൽ ക്യൂ (ഖാഇദെ അഅ്സം) ചേർത്ത് പാകിസ്താൻ മുസ്ലിം ലീഗിനെ പിളർത്തിയും അൽത്താഹ് ഹുസൈന്റെ

എം.ക്യൂ.എമ്മിനെ കൂടെ ചേർത്തും മുശർഫ് കൃത്രിമ ഭൂരിപക്ഷം ഉറപ്പാക്കി പാവസർക്കാറിനെക്കൊണ്ട് ഭരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കടുത്ത വെല്ലുവിളികളാണ് അദ്ദേഹം നേരിടുന്നത്. അഹ്മദാനിസ്താനിലെ താലിബാൻവിരുദ്ധ ഓപ്പറേഷൻ അമേരിക്കക്ക് നൽകുന്ന പൂർണ്ണ പിന്തുണയും പാകിസ്താനിലെത്തന്നെ ബലൂച് ചിസ്താൻ-അതിർത്തി സംസ്ഥാന മേഖലകളിൽ തീവ്രവാദികൾക്കെതിരെ എന്ന് പേരിൽ തുടരുന്ന ചോരക്കളിയും മതവിരുദ്ധർക്ക് നൽകുന്ന പരസ്യമായ പ്രോത്സാഹനവും വേണ്ടത്ര ശത്രുക്കളെ മുശർഫിന് സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൂനിന്ദേൽ കുരുവായാണ് സുപ്രീം കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ഇഫ്തിഖാർ ചൗധരിയെ, തനിക്ക് അനുകൂലമായി നിൽക്കുകയില്ലെന്ന ഭയം മൂലം പുറത്താക്കുകവഴി സിവിൽ സൊസൈറ്റിയുടെ കടുത്ത പ്രതിഷേധം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയത്. പ്രതിപക്ഷ സഹകരണത്തോടെ മുശർഫിനെതിരായ പ്രക്ഷോഭം അഭിഭാഷകരും മനുഷ്യാവകാശ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ആളിപ്പടർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ജനശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടാൻ പ്രസിഡന്റിന് ഒരു കച്ചിത്തുരുമ്പ് ആവശ്യമായിരുന്നു. ഒപ്പംതന്നെ, അമേരിക്ക 'ഭീകരവേട്ട'ക്ക് അനുവദിച്ച 100 കോടി ഡോളറിന്റെ വിനിയോഗക്കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിനും പുറമെ, രാജ്യത്തെ മതപണ്ഡിത കുട്ടായ്മകളെ തുരത്തിക്കൊണ്ടേ കമാലിസ്റ്റ് മാതൃകയിലെ മതേതരവൽക്കരണം സാധ്യമാവൂ എന്നും മുശർഫ് കണക്കുകൂട്ടുന്നു. ബഹുമുഖ ലക്ഷ്യങ്ങളോടെ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ച തന്ത്രമാണ് ലാൽ മസ്ജിദിലെ കുട്ടക്കൊല.

അല്ലെങ്കിൽ, പാർലമെന്റ് മന്ദിരം തകർക്കാനുള്ള ഗൂഢാലോചന ആരോപിച്ച് മുശർഫ് സർക്കാർ നേരത്തേ പിടികൂടാനിരുന്ന പ്രതിയാണ് ഇപ്പോൾ വധിക്കപ്പെട്ട അബ്ദുർറശീദ് ഗാസി. വെടിയുണ്ട നിറച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഹനം പോലീസ് പിടികൂടിയതായി ഔദ്യോഗിക ഏജൻസികൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണ്. പെട്ടെന്നുള്ള കരണംമറിച്ചിലിൽ പാർലമെന്റ് ആക്രമണ ഗൂഢാലോചനയിൽ അബ്ദുർറശീദ് ഗാസിക്ക് പങ്കില്ലെന്ന് മതകാര്യമന്ത്രിയും മുൻ പ്രസിഡന്റ് സിയാളുൽ ഹഖിന്റെ മകനുമായ മുഹമ്മദ് ഇഅ്ജാസുൽ ഹഖ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു! തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ടാമത്തെ പള്ളിയിലെ ഖതീബായി ദയൂബന്ദി പണ്ഡിതനായ മുഹാന്നാ മുഹമ്മദ് അബ്ദുല്ല സ്ഥാനമേറ്റത് സർക്കാറിന്റെ പൂർണ്ണ സമ്മതത്തോടെയും അറിവോടെയുമായിരുന്നു.

ജീവിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും സർക്കാറുമായി നല്ലബന്ധം അദ്ദേഹം പുലർത്തുകയും ചെയ്തു. 1998-ൽ അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് പിൻഗാമികളായി വന്ന മക്കൾ അബ്ദുൽ അസീസും അബ്ദുർറശീദും ആ ബന്ധം സുദൃഢമാക്കാനേ ശ്രമിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ തീവ്രവാദികളുടെ ലോകകേന്ദ്രമായി മുശർറഫ് അനുകൂല മീഡിയ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ജാമിഅ ഹഫ്സ എന്ന വനിതാ വിദ്യാസ്ഥാപനം, പാകിസ്താൻ വിദേശ കാര്യമന്ത്രാലയവും പി.ടി.വി സ്റ്റേഷനും റേഡിയോ പാകിസ്താൻ നിലയവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മർമപ്രധാനമായ കേന്ദ്രത്തിന്റെ മൂക്കിനു കീഴിലാണെന്നറിയുമ്പോഴാണ് ലാൽ മസ്ജിദ്-സർക്കാർ ബാധാവത്തിന്റെ ആഴം പിടികിട്ടുക. 2001-ൽ അഫ്ഗാനിസ്താന്റെ നേരെ അമേരിക്ക ആക്രമണം അഴിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ അതിനെതിരെ താലിബാൻ സർക്കാറിന് അനുകൂലമായി പ്രകടനവും പ്രക്ഷോഭങ്ങളും നയിച്ചവരുടെ മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു ഇപ്പോൾ കൊടുംഭീകര മുദ്ര പതിച്ചുനൽകി കഥകഴിച്ച അബ്ദുർറശീദ് ഗാസി. എന്നിട്ടും ലാൽ മസ്ജിദ് സമുച്ചയത്തിൽ ആയുധങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നതോ വിദേശ പോരാളികളെ താമസിപ്പിക്കുന്നതോ ഐ.എസ്.ഐക്കോ പാക് സർക്കാറിനോ യഥാസമയം അറിയാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആർ വിശ്വസിക്കും? യഥാർഥത്തിൽ മുശർറഫ് സർക്കാർ ലാൽ മസ്ജിദ് ഉലമാക്കളുമായി പിണങ്ങുന്നത് 2005-ൽ പാക് സൈന്യം വസീറിസ്താനിൽ ആക്രമണം ആരംഭിച്ചതോടുകൂടിയാണ്. സ്വന്തം രാജ്യത്തെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഒരു മുസ്ലിം ഭരണകൂടത്തിന് അനുവാദമില്ലെന്ന് അബ്ദുൽ അസീസും അബ്ദുർറശീദും ഫത്വ ഇറക്കി. ഇത്തരമൊരു യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്ന സൈനികന്റെ മരണം അവിശുദ്ധമാണെന്നും അയാളുടെ മൃതത്വം നമസ്കരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഫത്വയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്നേരമാണ് ലാൽ മസ്ജിദിലെ പണ്ഡിതന്മാർ പരിധി കടന്നതായി മുശർറഫിന് തോന്നുന്നതും സമുച്ചയം തകർക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുന്നതും. 2007 ജനുവരി 20-ന് ഇസ്ലാമാബാദ് നഗരവികസന അതോറിറ്റി, പ്രസിഡന്റിന്റെ പരോക്ഷ പ്രേരണയിൽ ലാൽ മസ്ജിദുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് പള്ളികൾ കൈയേറിയ ഭൂമിയിലാണെന്നാരോപിച്ച് പൊളിച്ചതോടെയാണ് പ്രത്യക്ഷ ഏറ്റുമുട്ടൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഇത് തുടക്കം മാത്രമാണെന്നും മറ്റ് സകളാണ് യഥാർഥ ഉന്നമെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ട ഗാസി സഹോദരന്മാർ തിരിച്ചടിക്കുവാൻ കൂട്ടി. അതാണുതാനും ഒടുവി

ലത്തെ ഓപ്പറേഷനിൽ കലാശിച്ചത്. രക്തരൂഷിതമായ ഒരു സൈനിക നടപടി ഒഴിവാക്കാൻ ഭരണകക്ഷിയായ മുസ്ലിം ലീഗ് (ക്യൂ) അധ്യക്ഷനും മുൻ പ്രധാനമന്ത്രിയുമായ ചൗധരി ശുജാഅത് ഹുസൈന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 13 അംഗ ദൗത്യസംഘം ഗാസിയുമായി നടത്തിയ ചർച്ചകളിൽ ധാരണയായിരുന്നതാണ്. അപ്രതീക്ഷിതമായി ധാരണ അട്ടിമറിച്ച് മുശർറഫ് പട്ടാളത്തെ പള്ളി സമുച്ചയത്തിൽ കടത്തിവിട്ട് സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടക്കം നൂറുകണക്കിൽ നിരപരാധികളെ കശാപ്പ് ചെയ്യുന്നതാണ് ഒടുവിൽ ലോകം കണ്ടത്. ഇതോടെ ജോർജ് ഡബ്ലിയു. ബുഷ് എന്ന ആഗോള ഭീകരന്റെ കണ്ണിൽ മുശർറഫ് പൂർവാധികം തിളങ്ങുന്ന നല്ല പിള്ളയായി. ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെ ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള മതേതര മൗലികവാദികളുടെ കൈയടിയും മുശർറഫ് നേടി. പാകിസ്താനിൽ അമേരിക്കക്ക് അഹിതകരമായ മതവിദ്യാലയങ്ങളും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും കൂടി തകർക്കാനും പള്ളികളെ സർക്കാർ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനും ഇതോടെ കളമൊരുങ്ങി. അങ്ങനെ കമാലിസ്റ്റ് തുർക്കിയുടെ മാതൃകയിൽ ഒരു പൂർണ്ണ തീവ്ര മതേതര പാകിസ്താൻ എന്ന തന്റെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കാനാണ് മുശർറഫിന്റെ പുറപ്പാട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബേനസീർ ഭട്ടോയുടെ പൂർണ്ണ പിന്തുണയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. മുശർറഫ് പ്രസിഡന്റും ബേനസീർ പ്രധാനമന്ത്രിയും ആയിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭാവി സംവിധാനത്തിന് അണിയറ നീക്കങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുന്നതു കൂടി ഇതോട് ചേർത്തുവായിക്കണം. പക്ഷേ, ആഗ്രഹങ്ങൾ എപ്പോഴും കുതിരകളാവുന്നില്ല. സമ്പൂർണ്ണ തീവ്ര കമാലിസ്റ്റ് ഭരണഘടന യൂറോപ്യൻ യൂനിയന്റെ പൂർണ്ണ പിന്തുണയോടെ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന തുർക്കി പട്ടാളത്തെ ഇസ്ലാമിനോട് സ്നേഹവും ആഭിമുഖ്യവുമുള്ള ജനത ചെറുത്തുതോൽപ്പിക്കുന്നത് മുശർറഫ് കാണാതിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. എം.എം.എയുടെ ബാന്നിൽ ഒത്തുചേർന്ന ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനവും മതരാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളും ഭിന്നതകളെല്ലാം മറന്ന് പാകിസ്താന്റെ ഇസ്ലാമികവൽകരണത്തിനു വേണ്ടിയും സാമ്രാജ്യത്വ ദാസ്യത്തിനെതിരെയും തുടരുന്ന ശക്തമായ പോരാട്ടവും ചെറുതായി കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിനാവില്ല. ഒടുവിൽ മുൻ പ്രധാനമന്ത്രി നവാസ് ശരീഫ് ലണ്ടനിൽ വിളിച്ചുചേർത്ത സർവകക്ഷി സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും അഭിനവ കമാലിസ്റ്റ് മുഖവിലക്കെടുത്തേ മതിയാവൂ. ■